

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Mátyás László ügyvéd (...) által képviselt *D. Vadásztársaság (... felperesnek* - dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt *Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ Erdészeti Igazgatóság* (1054 Budapest, Széchenyi u. 14.) *alperes* ellen *erdővédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes 04.4/183/7/2007. és 04.4/542/2008. számú határozatait - a Fővárosi és Pest Megyei Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatóság 22.3/1535/2007. ügyszámú és a Heves Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatóság 19.3/3308-3/2007. ügyiratszámú határozatára kiterjedően - ***hatályon kívül helyezi.***

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000.- (Ötszázezer) forint perköltséget.

A perben feljegyzett keresetei illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága a 2007. április 20. napján kelt 22.3/1535/8/2007. ügyszámú határozatával a felperest, mint a N.M-i 12-552700-3-4-1 kódszámú vadászterület vadászatra jogosultját a vadászterületen belül található B. 18E, 52F, H.22B, 47B, 48C, 48E, 48F és T.17A erdőrészletekben keletkezett hosszútávra kiható vadkár miatt 1.965.000.- forint erdővédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

A döntés indokolása szerint az erdészeti hatóság az erdősítések 2006. évben megtartott műszaki átvétele során azt tapasztalta, hogy az erdei vadkár helyenként olyan mértékben megnőtt, hogy az a felújítás alatt álló erdők sikerességét, egészségi állapotát és minőségét hosszútávon károsan befolyásolja.

A bírságolás alapjául szolgáló erdőrészletekben észlelt vadkárosítás alapján a vadászható vadállomány az erdő talaját, illetve az erdei életközösség más fontos elemeit tartósan károsította, amely a faállomány fejlődését, minőségét vagy egészségi állapotát hosszabb távra kihatóan károsan befolyásolja a 29/1997. (IV. 30.) FM. rendelet 106. § (1) bekezdés b.) pontja szerint.

A megállapított kárt az erdészeti hatóság által felvett 2006. évi erdősítési munkák műszaki átvételi jegyzőkönyvei rögzítették. Ennek megfelelően a határozat indokolása rögzítette, hogy a rendelkező részben feltüntetett erdőrészleteknek mekkora területén, mely vadfaj okozta a károsítást, mekkora a minőségi kár alapja és annak átlagos %-os mértéke. Az erdővédelmi bírság megállapításánál figyelembe vette, hogy első alkalommal vagy második alkalommal történt-e a károsítás észlelése.

Ezt a határozatot az alperes a 2007. október 18. napján kelt 04.4/183/7/2007. iktatószámú határozatával helybenhagyta.

A keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak a hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként jelölte meg, hogy a 2006. augusztus 2-án és 3-án megtartott műszaki átvételi eljárás keretében több száz hektár területű erdőnél nem lehetett megalapozottan véleményt alkotni a vad által okozott minőségi kárról. Annak megállapítása és rögzítése nélkül, hogy ténylegesen milyen károkozó tényezők jelentkeztek az adott erdőrészletekben és azok elkülönítése nélkül nem lehetett megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az adott erdőrészleteket minőségi vadkár érte.

Így nem lehet elfogadni, hogy az erdészeti hatóságok bizonyították volna az erdőben az immateriális javakban esetet kár tényleges fennállását.

A Heves Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatósága a 2007. november 19. napján kelt 19.3/3308-3/2007. ügyiratszámú határozatával a felperest 4.735.400.- forint erdővédelmi bírság megfizetésére kötelezte a B.18E, 19F, 19H, 20B, 20C, 21A, 21C, 38F, 52F, H. 22/B, 23/B, 23/H, 35D, 35H, 41N, 47D, 48C, 48E, 48F, és T.17A, 18E jelű erdőrészletekben a vadállomány által okozott hosszútávra kiható károsítás miatt.

A döntés alapja az erdősítések 2007. évi műszaki átvételei jegyzőkönyvében rögzített vadkár adatok voltak.

Ezt a határozatot az alperes a 2008. június 20. napján kelt 4.4/542/7/2008. iktatószámú határozatával megváltoztatta és a felperes terhére megállapított erdővédelmi bírság összegét 4.699.400.- forintra leszállította, mert a h-i 41N jelű erdőrészletben nem tapasztalt olyan károsítást, amely az erdővédelmi bírság alapja lehetett volna.

A keresetlevelével a felperes ezeknek a határozatoknak is a hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként ugyancsak a döntés megalapozatlanságát és bizonyítatlanságát jelölte meg.

A külön-külön előterjesztett kereseti kérelmeket a bíróság egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

A felperes kereseti kérelmeit az alábbiak miatt találta megalapozottnak.

Az erdőről és az erdő védelméről szóló, 2009. július 9. napjáig hatályban volt 1996. évi LIV. törvény (Evt.) 103. § (3) bekezdése értelmében az erdészeti hatóság hivatalból vagy a természetvédelmi hatóság, illetve az erdő tulajdonosának, használójának kezdeményezésére, a természetvédelmi, valamint a vadászati hatóság egyetértésével hozott határozata alapján a vadászatra jogosult erdővédelmi bírságot köteles fizetni, ha vadászterületén a vad olyan hosszútávra kiható kárt okoz, amely a külön törvényben szabályozott kártérítési eljárás során nem érvényesíthető.

Ez a külön törvényi rendelkezés pedig a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 75. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés, ami szerint a vadászatra jogosult köteles megtéríteni a károsultnak a gímszarvas, a dámszarvas, az őz, a vaddisznó, valamint a muflon által az erdőgazdálkodásban okozott kár 5 %-ot meghaladó részét. (Ez a vadkár.)

Eltekintve most attól a különbségtételtől, hogy az erdészeti szakma a vadkárt materiálisnak, az Evt. a 103. § (3) bekezdése szerint az erdővédelmi bírság alapjául szolgáló hosszútávra kiható kárt pedig immateriális kárnak nevezi, az erdővédelmi bírságnak az Evt. 103. § (3) bekezdése szerinti alkalmazásához is szükséges annak a ténynek a bizonyítása, hogy a vadászterületen a vad olyan hosszútávra kiható kárt okozott, amely a vadászati törvényben szabályozott kártérítési eljárás során nem érvényesíthető.

A tényállás tisztázásának és bizonyításának a kötelezettsége pedig a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés alapján az erdészeti hatóságot terhelte.

Az erdészeti hatóság az erdősítések évenkénti műszaki átvétele alkalmával felvett un. E lapoknak a minőségi károsítás elnevezésű rovatában tett, kódszámmal és százalékos mérték megjelölésével, megállapítást arra vonatkozóan, hogy az adott erdőrészletben az érintett területen milyen minőségi károsítást állapított meg.

Ezekhez az E lapokhoz azonban semmilyen feljegyzés, fénykép vagy egyéb irat nem készült, amiből megállapítható volna, hogy az eljáró erdőfelügyelő milyen módszer alapján jutott arra a következtetésre, hogy az adott erdőrészletben 60-70, vagy akárhány százalékos mértékű minőségi vadkár tapasztalható. Holott a felperes által beszerzett igazságügyi erdészeti magánszakértői vélemény és a perben beszerzett igazságügyi erdészeti szakértői vélemény is azt rögzítette, hogy az erdővédelmi bírság alapjául szolgáló hosszútávra kiható kár meghatározásához szükséges a kárfelvételi eljárás módszerének pontos, részletes meghatározása, a felvett adatok rögzítése, az értékelési mód ismertetése, hogy ezek alapján megállapítható legyen az, hogy a levont következtetések megalapozottak és okszerűek-e a hosszú távú károsítás fennállására.

Mindegyik szakértő úgy foglalt állást, hogy a kárfelvétel ilyen mértékű dokumentálása nélkül az E lapok, pusztán azért, mert azokat jogszabályi rendelkezés alapján és szakmai ismeretekkel rendelkező erdőfelügyelők állítják ki, nem alkalmasak a tényállás tisztázására és bizonyítására a Ket. 50. § (1) bekezdésének megfelelően ahhoz, hogy az E lapok adataiból okszerű következtetés legyen levonható arra, hogy a hosszú távú károsítás, mint az erdővédelmi bírság alapjául szolgáló tényállás az adott erdőrészletben fennáll.

Mindezek alapján tehát az volt megállapítható, hogy az ügyben eljáró közigazgatási hatóságok az erdővédelmi bírság alkalmazásához szükséges tényállást az Evt. 103. § (3) bekezdése szerint nem tisztázták és nem bizonyították. A tényállás tisztázásának és bizonyításának elmaradása pedig olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemére is kihat Ennek következtében az erdővédelmi bírságot megállapító elsőfokú határozatokat helybenhagyó alperesi határozatokat, az elsőfokú határozatra kiterjedően, a bíróság a Ket. 111. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés alkalmazásával helyezte hatályon kívül.

Az új eljárásra történő kötelezést azért mellőzte, mert a 2006. és 2007. évi erdősítések műszaki átvételekor tapasztaltak ma már az akkori felmérés részletes dokumentálásának hiányában nem rekonstruálhatók, illetve amennyiben a felperes vadászterületen jelenleg is megállapítható a vad által okozott hosszú távú károsítás, amely a vadászati törvény rendelkezése értelmében kártérítési eljárás során nem érvényesíthető, akkor az erdészeti hatóság hivatalból is

jogosult az eljárás megindítására és, tényállás tisztázása és bizonyítása alapján, a felperessel szemben erdővédelmi bírság megállapítására.

A pervesztes alperes a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. év III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

Ebben a perköltségben a bíróság figyelembe vette a felperes által az igazságügyi szakértői vélemény elkészítésére előlegezett költséget, és a felperest képviselő ügyvéd munkadíját és a felperes készkiadásait.

Az alperes személyes illetékmentesség kedvezményében részesül, ezért helyette a perben feljegyzett kereseti illetéket a 6/1986.(VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2010. december 13.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó

V é g z é s

Dr. Mátyás László ügyvéd (...) által képviselt DÁM Vadásztársaság (..) felperesnek - dr. Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ Erdészeti Igazgatóság jelenlegi elnevezésén Nemzeti Élelmiszer Lánc Biztonsági Hivatal Erdészeti Igazgatóság (....) alperes ellen erdővédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a bíróság hivatalból elrendeli a korábbi elnevezése alatt (Nógrád Megyei Bíróság) 2010. december 13. napján kelt ítéletének első oldalán feltüntetett ügyszámban az évszám kijavítását 2008. évre, amelynek következtében a helyes ügyiratszám: 10.K.21.146/2008/46.

A végzés ellen fellebbezésnek nincsen helye.

Balassagyarmat, 2013. március 13.

dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő